

2011 Colin I Skinner

Prins Colin I
Letterlijk en figuurlijk altijd goed gemust

Prinsenonderscheiding 2011
Een (al)chemische Stevenskruper

Hoe Colin I in Knotsenburg verzeild raakte

Tijdens een avondje stappen ontmoette ik mijn huidige vrouw Esther Eigenhuijsen. Zij bleek - achteraf - een fervent carnavaliste. Esther komt uit een echte 'carnavalsfamilie'. Zo kon het dus gebeuren dat ik op een dag meeding naar een pronkzitting van camavalsvereniging Het Swerte Schaop, toen nog in de Lindenberg. Daar heb ik voor het eerst kennis gemaakt met het verenigingscarnaval. Voor die tijd kende ik voornamelijk carnaval zoals dat in het café wordt gevierd. Ik was, noem het maar, een soort van gelegenheids carnavalist. Door de vele enthousiaste mensen, die ik bij Het Swerte Schaop ontmoette en later ook bij andere gelegenheden mocht tegenkomen, kwam ik al snel tot de conclusie dat dit feestje wel iets was dat bij mij paste. In de jaren voordat mijn vrouw mij leerde kennen was zij al op verschillende manieren actief binnen het carnaval: als page bij Het Swerte Schaop, page bij Jeugdprins Harold I en later als stadspage bij prins Willem I. Ik viel dus als het ware met mijn neus in de spreekwoordelijke boter. Al snel werd ik aan alle kanten bijgepraat over de 'ins' en 'outs' van het Knotsburgse carnaval. De rest is geschiedenis zullen we maar zeggen.

Een enorme kick. Het kersverse Prinsenkabinet op de trappen van De Vereeniging, zonder blessures.

Colin I's eerste uren

Mijn eerste uren als Prins waren fantastisch! Als voorzitter van de proclamatiecommissie ben ik nauw betrokken bij alle voorbereidingen. Daardoor kon ik ook van de proclamatieavond een beetje mijn eigen feestje maken. Omdat je al zo druk bent met alles wat er die dag te gebeuren staat, zoekt alles een beetje aan je voorbij. Totdat het moment suprême daar is en je daadwerkelijk als Prins op het prachtige podium van Concertgebouw De Vereeniging - wat mij betreft hét mooiste podium in Knotsburg - staat: dan krijg je een enorme kick. Het voelde als een 'warm bad', zoveel welgemeende en enthousiaste reacties, zoveel bekenden in de zaal. Vanaf dat moment krijg je een enorme dosis energie, onderweg naar podium had ik het gevoel dat ik iedereen in de zaal wel een knuffel van blijdschap wilde geven. Ik had zo in het 'warme bad' willen stappen! Ook tijdens de receptie is het gevoel niet weggegaan maar eerder sterker geworden. Zoveel mooie en warme woorden, door zoveel lieve mensen gesproken. Ik krijg er nu bijna weer kippenvel van. Ik kan dan ook wel verklappen, dat deze Prins het zo nu en dan niet 'droog' houdt. In het bijzonder als ik weer eens een kei van een vrijwilliger mijn prinsenonderscheiding mag omhangen, want in de meeste gevallen zijn dat mensen die ik al jaren ken vanuit het carnaval.

De bouw van de lang verwachte Stadsbrug is begonnen. De realisering van Veur-Lent - het stadseiland in de Waal komt snel dichterbij. Plein 1944 heeft inmiddels haar middeleeuwse en latere geheimen geopenbaard. Knotsburg wacht gespannen af of op de plaats van de befaamde Hostent ruimte overblijft voor straat- en ander carnaval.

Prinsenkabinet 2011

Colin Skinner
Laura Peters
Maike Onstenk
Bart Burghouts
Mark Hartendorf
Chef Protocol : John Reijnen

Hoe komt een Prinsenkabinet met chemie tot stand?

Mijn kabinet is samengesteld door **John Reijnen** en mij. Uitgangspunt was dat het een eenheid moest zijn, waar het plezier van af straalt. Wij zijn er tenslotte voor om de Knotsenburers voor te gaan in het feestgedruis. Dat is niet zomaar iets. Dat moet je serieus doen. Ikzelf wilde graag een kabinet van jonge ambitieuze carnavalisten met een goede carnavalsachtergrond. Vandaar deze samenstelling: **Laura** weet als geen ander met een vader die prins mocht zijn, wat er op je af komt. Ik ben bij Theo IV adjudant geweest. Vanaf dat moment hebben Esther en ik een bijzondere band met de familie Peters. Het was dan ook een vurige wens, wanneer ik ooit prins zou zijn, dat Laura mijn page zou worden. Zij is een ontzettende lieve pientere meid met zo nu en dan een gevatte (dröge) opmerking. **Maike** komt uit een echte 'Kiek ze Kieke' familie en viert al sinds haar geboorte carnaval. Zij is een beetje de flapuit van het stel. Soms neemt ze het blond zijn ook wel erg letterlijk. Wat natuurlijk tot de nodige hilariteit leidt. Een meid met pit, waar het hart op de juiste plaats zit! **Bart** is een echte doener. Hij heeft een ontzettende drive en maakt van iedere bijeenkomst een feestje. Bart is een van de medeoprichters van de 'Duvelse Dertien' en een zeer betrokken, actieve carnavalist. Ik kwam Bart dan ook regelmatig tegen bij vergaderingen en activiteiten. Zijn enthousiasme viel daarbij zo op dat ik direct aan hem dacht toen mij gevraagd werd wie ik als adjudant wilde hebben. **Mark** is een echte 'Vrolijke Heikneuter': zijn hele familie is daar actief. Mark is secretaris van die club, vandaar dat hij ook voor dit kabinet de administratie bijhoudt. Mark komt steeds meer los en geniet intens van zijn rol als adjudant. Let maar eens op zijn glimlach van oor tot oor, die kun je niet missen.

*Jonge ambitieuze carnavalisten
waar het plezier van afstraalt: het kabinet van Prins Colin I,
soms zonder adjudanten*

Bijzondere ervaringen

Het begon met schrikken. Vlak voordat wij het podium in De Vereeniging konden bestijgen, moesten wij ons opstellen in de hal, een paar meter lopen van het 'zweetkamertje'. Omdat het grote moment bijna daar was, moesten wij ons looptempo verhogen. In een flinke draf liepen wij de trap af. Niets vermoedend komen we in de hal, onwetend dat kort daarvoor drank gemorst was. Gevolg: Maike gaat met een grote smak volledig onderuit. Na de eerste schrik komen al gelijk de grappen: "Het kabinet is nu al gevallen" en "Eerste uitglijder van het kabinet". De schrik sloeg snel om in een slappe lach. Gelukkig kwam Maike er zonder verwondingen af. Het had natuurlijk anders kunnen uitpakken. Ook een gekke ervaring: een half uur na de proclamatie kreeg ik al de eerste verzoeken om kaarten voor de Herenzitting. Daarmee ga ik nog wat ludieks doen. Het convent komt daar nog wel achter, met een knipoog natuurlijk! Het Prinsentreffen vond ik ook geweldig: al die carnavalisten van heinde en ver. Mooie herinneringen bewaar ik aan de sociale avonden! Het is toch prachtig dat verenigingen carnaval naar mensen brengen, die er anders niet bij zouden kunnen zijn.

Nederland zet zich schrap. De naweën van de financiële crisis vragen hun tol, nu de bezuinigingen van de overheid ook de cultuur raken. Gelukkig kent Knotsenburg haar eigen dynamiek en ook haar eigen - vaak trouwe - weldoeners. De jonge Knotsenburgers weten intussen wat hen te doen staat, met het lespakket en Mega Knotsie Knotsenburg.